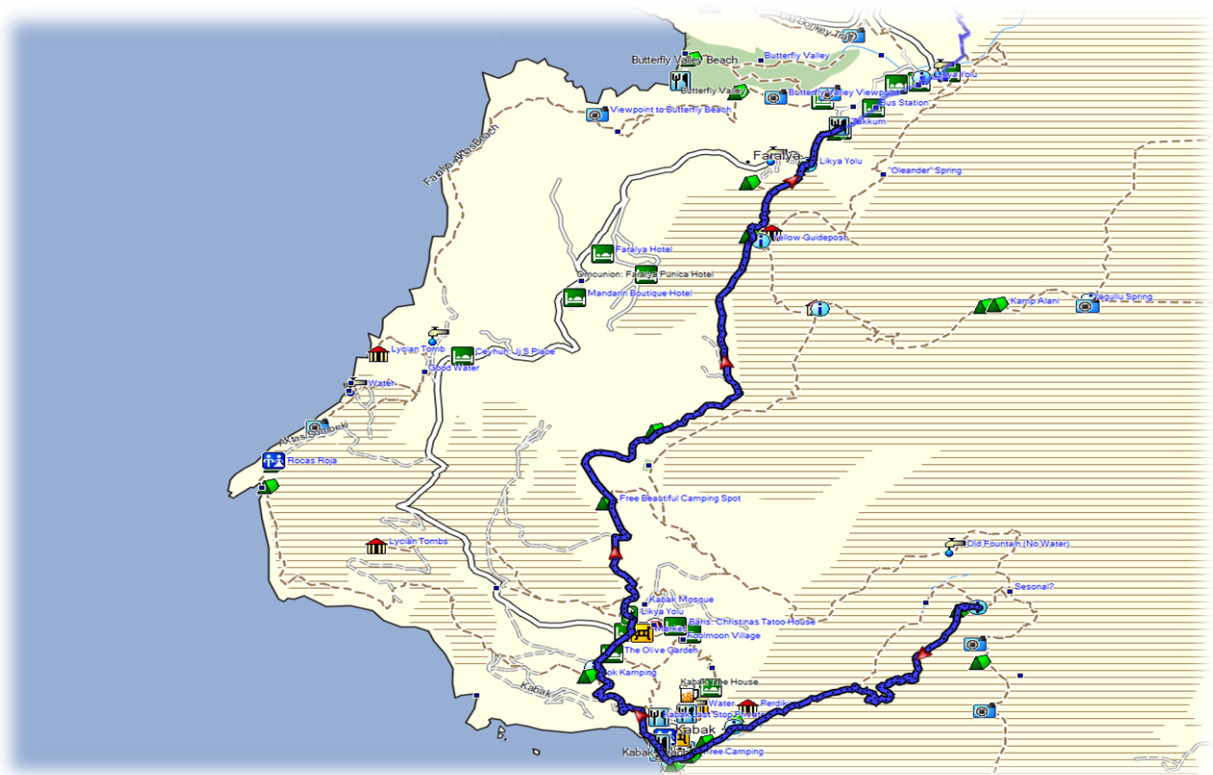

Dinsdag 8 november 202

Van : Faralya
Naar : Kabak
Afstand : 8 km
Stijgen : 400 m
Dalen : 400 m
Duur : 4 uur

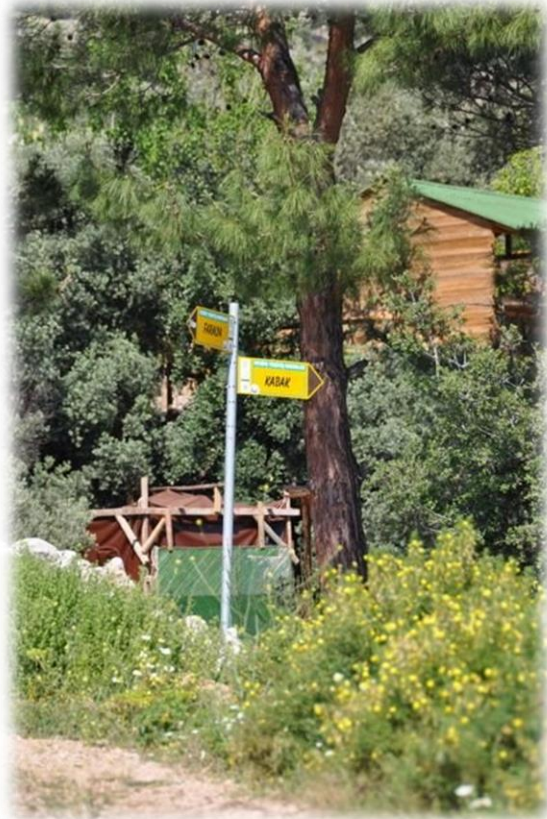

De vlindervallei is een kloof van ongeveer 1 km lengte. De naam komt van een grote zwerm endemische vlinders. Het uitzicht op de kloof vanuit het dorp erboven is super mooi

Vlindervallei (Kelebekler Vadisi). werd ontdekt door hippies die er zich vestigden in 1990, toen hun zeer geliefde Blue Lagoon verloren ging aan het massatoerisme.

Op verschillende plaatsen zien we insectenvallen staan. In de bovenste kuip hangt een product dat de insecten lokt en hen bedwelmd. Nadien vallen ze naar beneden en komen in een vloeibaar product terecht waar het insect in oplost. Het zijn enkel insecten die gelokt worden die de maretak verspreiden en men wil dit vermijden omdat de maretak niet inlands is.

Tijdens een rustpauze, met het zicht op zee merkte Orhan plots een zeeschildpad op. De Caretta - Caretta (de naam van de schildpad is inderdaad twee keer Caretta) of de "onechte karetschildpad" is een van de grootste soorten zeeschildpadden. Het is een zeer bijzonder dier dat helaas zeldzaam is geworden. Het is een van de weinige zeeschildpadsoorten die is overgebleven en hun grootte is indrukwekkend, ze hebben een meter doorsnede. Het zijn

schildpadden die ver voor de prehistorische tijd al leefden en die vooral in de Middellandse zee voorkomen.

Iedere zomer, vanaf half mei tot eind augustus, leggen de vrouwtjes schildpadden hun eieren. Het gekke van het verhaal is dat al deze schildpadden terugkomen naar de plek waar ze ongeveer 26 jaar daarvoor geboren zijn, om de eieren te leggen! Dat is iets wat je als mens haast niet kunt bevatten, want hoe weten zij zo precies waar zij geboren zijn?!

Een zeeschildpad legt ongeveer honderdtwintig eieren. Deze eieren worden door de schildpadden in het zand begraven waar ze zestig dagen blijven liggen, onder de warmte van de zon, voor ze uitkomen. De moeder schildpad bemoeit zich niet meer met de eieren, maar

gaat van de zware klus bijkomen en krachten verzamelen, om na enkele weken nog eens een lading eieren te leggen. Na zestig dagen komen de kleine schildpadjes uit hun eieren en ze kruipen naar de zee om aan het grote levens avontuur te beginnen.

De kleine schildpadden moeten zelf zien te overleven en op eigen kracht de zee zien te bereiken. Iemand die denkt te helpen door het kleine schildpadje zelf naar de zee te brengen, help juist niet, in tegendeel, hij zorgt voor de vroege dood van de kleintjes. Deze schildpadden kunnen helemaal niet goed zien en ze moeten op hun eigen 'navigatiesysteem'

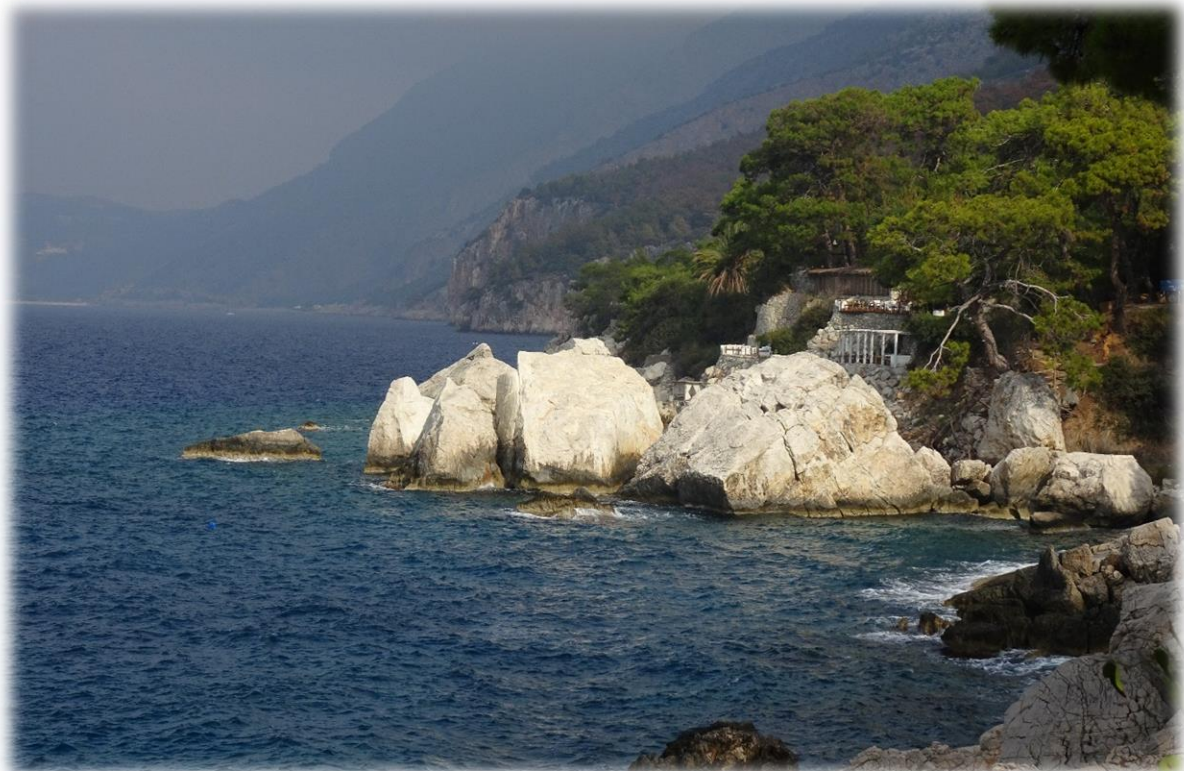
vertrouwen om de zee te bereiken. Zij gaan op het licht af, dat door de maan en de sterren in de zee weerkaatst wordt. De natuurlijke vijand van de caretta caretta is dan ook helaas de mens met hun lichte steden en discolampen aan stranden, waardoor de jonge schildpadden van koers raken en de zee niet bereiken. Ook speedboten en visnetten zijn helaas een oorzaak van veel sterfte onder de caretta caretta schildpadden. Van de duizend uitgekomen eieren, komt er maar 1 schildpad na 26 jaar terug om eieren te leggen, de meeste anderen hebben het in hun eerste drie levensjaren niet gered, want dan zijn ze nog het kwetsbaarst, hun schild is nog niet uitgehard.

Bougainvillea kennen wij als tuin- en kamerplant. Er zijn circa 15 soorten, afkomstig uit de tropen en subtropen van Zuid-Amerika, vooral Brazilië. Ze zijn in de eerste helft van de 19^{de}

eeuw in Europa ingevoerd. Vooral in de landen rond de Middellandse Zee en in Afrika tieren ze welig.

Bougainvillea zijn heester- of kruidachtig, groenblijvend of bladverliezend, meest klimmend. In de vrije natuur worden ze tot 4 m hoog. Ze hebben bedoornde twijgen en onaanzienlijke bloempjes. De bloemen zijn omgeven door opvallend gekleurde, papierachtige schutbladeren die lang aan de plant blijven zitten. Bougainvillea werd voor het eerst gevonden in de tweede

helft van de 18e eeuw, tijdens een expeditie waarover de Franse zeevaarder Louis Antoine de Bougainville de leiding had.

Woensdag 9 november 2022

Van : Kabak
Naar : Alinca
Afstand : 7 km
Stijgen : 700 m
Dalen : 300 m
Duur : 4 uur

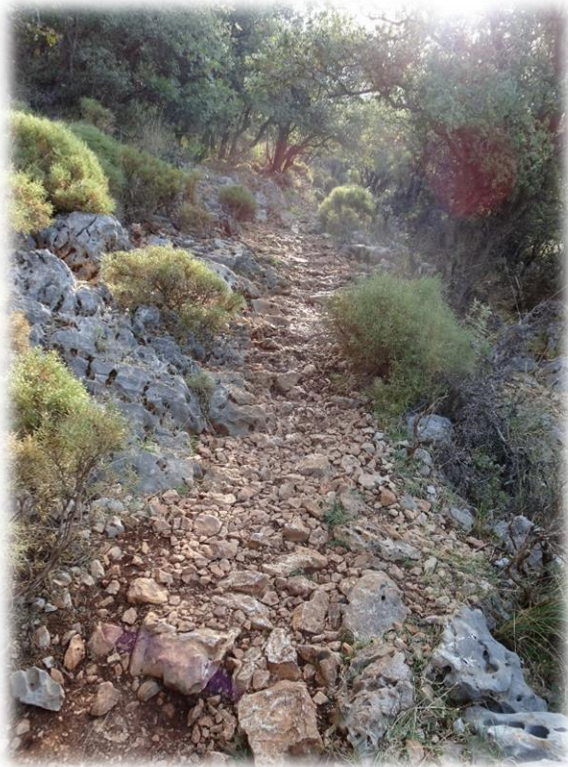

Miriam wandelt vandaag niet mee. Zij gaat haar zus bezoeken in het ziekenhuis. Wij wuiven Miriam alvast uit en we duimen voor Chris haar herstel.

Granaatappels groeien niet aan bomen maar aan struiken die tot 6 meter hoog kunnen worden. Granaatappels zijn oorspronkelijk afkomstig uit Perzië en worden al eeuwenlang gekweekt

rond de Middellandse Zee, het Midden-Oosten, Afganistan, India en de Kaukasus. De vrucht is heel sappig en bevat grote cellen zoals een citrusvrucht, maar in elke cel zit een pitje van ongeveer 3 mm groot. Om de pitjes zit een soort gelei, zoals om de pitjes van een tomaat.

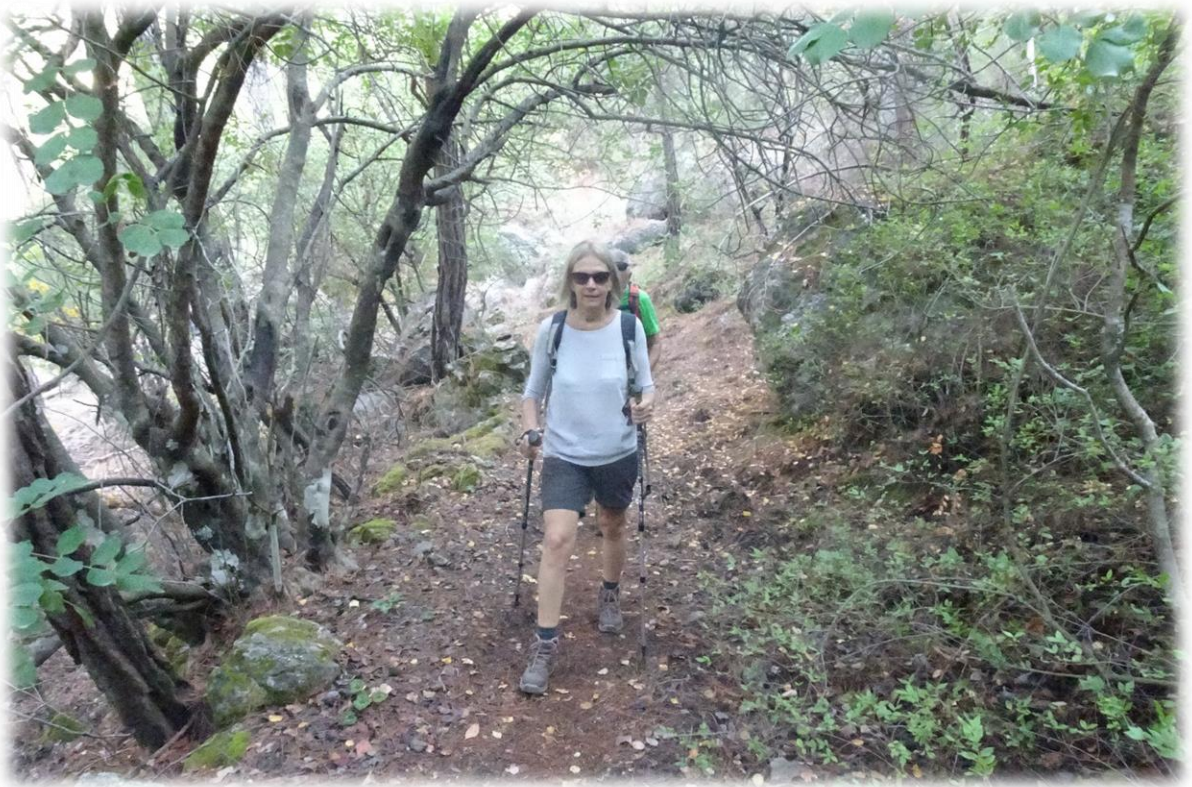

Bovendien bevat de vrucht van de granaatappel veel vellen. Omdat de vellen niet lekker smaken, vereist het eten van de vrucht het zorgvuldig pellen van elke cel. Bij rijpe vruchten is

het vruchtvlees donkerrood. De schil is erg stevig en leerachtig. De vrucht kan wel uitgeperst worden, al gaat daarbij veel vruchtvlees verloren.

Het sap van de granaatappel vormde oorspronkelijk de basis voor grenadine. Grenadine is lange tijd de algemene benaming voor allerlei siropen geweest, zoals limonadesiroop dat nu

is. Het is tegenwoordig een soort limonadesiroop die wordt gebruikt in cocktails, zoals in tequila sunrise en wordt grenadine niet meer gemaakt van granaatappelsap, maar is het een mengsel van andere vruchten.

Granaatappels staan symbool voor vruchtbaarheid vanwege hun vele zaden, maar ook voor de dood vanwege de rode kleur van het binnenste van de vrucht. De eerste afbeeldingen van de

granaatappelboom zijn gevonden op grafschilderingen van de Egyptenaren van 2500 voor Christus. Streken die naar de granaatappel zijn genoemd zijn het Spaanse Granada en het Caraïbische eiland Grenada.

De vrucht staat dan ook in het stadswapen van Granada, maar de vrucht op de vlag van Grenada is een nootmuskaat en geen granaatappel. Ook de handgranaat is naar de

granaatappel genoemd, vooral vanwege de vorm, maar ook omdat de zaden om je heen schieten als de vrucht op de grond valt.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan de archeologische site van Xanthos, de hoofdstad van het oude Lycië, bekend om zijn grafmonumenten en overblijfselen van een Romeins theater. De stad staat op de werelderfgoedlijst van Unesco.

Een slang, vermoedelijk een jonge zwarte pijlslang is bezig met het eten van een gekko of een ander reptiel. Deze niet giftige slang kan tot 3 meter worden.

Chris stelt het redelijk goed maar kan zaterdag nog niet met ons mee. Ze zal pas een week later gerepatriëerd worden naar België. Maar Chris laat de moed niet zakken en maakt het er best van.

In het zuidwesten in Turkije aan de rivier Xanthos ligt de Lycische stad Xanthos. De stad is gesticht door de Lyciërs, maar rond 1215 v.Chr. wordt de stad door de Hettieten veroverd en in 545 v.Chr. door de Perzen. In 333 v. Chr. veroverd Alexander de Grote de stad. De stad

kwam onder Romeinse invloed vanaf het jaar 168 v.Chr., maar bleef onafhankelijk en werd een van belangrijkste Lycische steden. Uiteindelijk lijft keizer Nero de stad in en de stad blijft tot in de Byzantijnse tijd bewoond. Uit de Byzantijnse periode zijn een basiliek en een klooster bekend.

Donderdag 10 november 2022

Van : Delikkemer
Naar : Patara
Afstand : 12 km
Stijgen : 100 m
Dalen : 300 m
Duur : 5 uur

Over een kasseiwegje gaan we naar het zandstrand van Patara. Het is één van de langste stranden van Turkije (22 km) en onderdeel van een nationaal park. Het strand wordt weleens het rustigste en een van de mooiste stranden van Turkije genoemd. Het kent een rijk

vogellevens en is de nestplaats voor de bedreigde Caretta Caretta schildpad (ook wel de Middellandse zeeschildpad genoemd).

Deze gele peperplant zou wel eens de Hot Chili Yellow kunnen zijn. Het is de pittigste peper met een Scovillewaarde van 20.000 tot 30.000. De plant wordt zo'n 40 cm hoog.

Na de strandwandeling trekken we naar de oude stad Patara.

Patara is een oude stad in Lycië. De stad zou zijn gesticht door Patarus, een zoon van Apollo. Patara is tevens de geboorteplaats van Sint-Nicolaas. Patara was een belangrijke handelsstad

in de oudheid. Het is niet bekend wanneer de stad precies werd gesticht. . De nederzetting genoot van een natuurlijke haven.

Patara was een van de belangrijkste steden van Lycië. In het jaar 333 v.Chr. viel de stad in handen van Alexander de Grote, waarna het een speelbal werd van zijn generaals, de Diadochen. Daarna werd het Romeins. De stad werd via een aquaduct van water voorzien.

Volgens het Nieuwe Testament deden de apostelen Paulus en Lucas de stad aan om van boot te veranderen. De stad werd al zeer vroeg christelijk. Na oorlogen tussen de Seltsjoeken en de Byzantijnen werd de stad in de 11e eeuw verlaten.

De haven is inmiddels verzand en dichtgegroeid. Het theater heeft een omvang van 80 meter en het aantal zitplaatsen is verdeeld over 30 rijen. Buiten de stad zijn vele sarcofagen te vinden en binnen de stadsmuren resten van sculpturen, een thermen, tempels, altaren, voetstukken en wegen.

